

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/32/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201857
Dátum vydania rozhodnutia: 04.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201857.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a sudcov JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: T., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, odbor bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a evidencie vozidiel, so sídlom Špitálska č. 14, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: KRPZ-BA-KDI21-164/2014-P zo dňa 22.10.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/239/2014-50 zo dňa 1. decembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/239/2014-50 zo dňa 1. decembra 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom č. k. 5S/239/2014 - 50 zo dňa 01.12.2015 Krajský súd v Bratislave žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 22.10.2014 žalovaný ako príslušný správny orgán podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) vo veci odvolania žalobcu zo dňa 25.09.2014 proti rozhodnutiu Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave IV (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. p.: ORP-P-622/BAIV-ODI1-2014 zo dňa 02.09.2014 rozhodol tak, že podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie o priestupku vydané prvostupňovým správnym orgánom potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

1.2 V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že jeho úlohou v tomto konaní bolo preskúmať v kontexte námietok žaloby či vo veci rozhodnutia o priestupku o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) na skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia, či bol riadne a postačujúco zistený skutkový stav, či z tohto bol vyvodený vecne správny záver o tom, či skutočne v danom prípade možno kolíziu, ktorej účastníkom bol žalobca dňa 23.06.2014 v čase okolo 9:00 hod. so svojim motorovým vozidlom zn. Škoda Octavia EČ: X. v Bratislave po pripájacej vetve z Ivánskej cesty (pri nákupnom centre Ikea) na diaľnicu D1, či toto možno subsumovať pod dopravnú nehodu a následne, či v konaní žalobcu je treba vidieť porušenie zákona, že tento nezotrval na mieste dopravnej nehody do príchodu policajta napriek tomu, že jeho nezotrvanie na mieste nesúviselo s poskytnutím alebo privolaním pomoci alebo s ohlásením dopravnej nehody. Tiež či v postupe správneho orgánu nebola porušená zásada legality a zásada rovnosti účastníkov konania pri objasňovaní konania účastníkov.

1.3 Krajský súd ďalej zistil, že predložený priestupkový spis vrátane dokumentácie, ktorá tvorí jeho podklad pre vydanie rozhodnutia o priestupku, bezpochybne osvedčuje vecnú správnosť a logickú argumentáciu správneho orgánu prvého stupňa, ako aj jeho vecnú správnu úvahu, pokiaľ tento uznal žalobcu vinného v súvislosti s udalosťou v cestnej premávke, ktorej bol dňa 23.06.2014 žalobca účastný tak, ako je uvedené vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia.

1.4 Krajský súd konštatoval, že v zázname z dopravnej nehody zo dňa 23.06.2014 v čase o 11:14 hod. (č.p.: KRPZ-BA-KDI4-142/2014P, k číslu DU: 5100/14/69), účastníci dopravnej nehody uviedli, že „K dopravnej nehode došlo tak, že vodič A. jazdil s osobným motorovým vozidlom Škoda Octavia s evidenčným číslom X. po pripájacej vetve od Ivánskej cesty (NC Ikea) na diaľnici D1 smerom do Bratislavy, pričom sa pri zaraďovaní do priebežného jazdného pruhu bočne zrazil s nákladným ťahačom Scania s EČ: X. s pripojeným návesom EČ: X., ktoré viedol vodič I.. Pri dopravnej nehode ku zraneniu osôb nedošlo, alkohol u vodičov dychovou skúškou nebol zistený. Dopravná nehoda je v štádiu šetrenia!!!!“

1.5 Podľa zistenia krajského súdu, ako príčina vzniku dopravnej nehody (ďalej len „DN“) bola v predmetnom zázname uvedená nesprávna jazda v jazdných pruhoch, nedanie prednosti v jazde vodičovi idúcemu v priebežnom pruhu pri zaraďovaní pripájacieho pruhu. Porušený záujem §10 v jazdných pruhoch ods. 8, § 137 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. ako zodpovedný subjekt v bode 2 uvedený T. A.. Uvedený záznam je potvrdený podpisom tak žalobcu ako aj jeho spolujazdkyne O. T.. Záznam bol podpísaný i druhým účastníkom DN K. I., ktorý zároveň potvrdil, že bol upovedomený a uplatní si svoj nárok na náhradu škody na vozidle (poškodená pravá časť vozidla, schodíky ťahača vo výške 1.000,- €) v občianskoprávnom konaní priamo proti poisťovni. Zo zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody, rovnako podpísanej účastníkmi DN, z bodu I nevyplýva taká skutočnosť, že by na mieste a v čase vzniku DN boli sťažené poveternostné podmienky, k dopravnej nehode došlo cez deň, viditeľnosť nebola znížená vplyvom poveternostných podmienok. U oboch účastníkov DN bola vykonaná skúška na alkohol s negatívnym výsledkom. K zraneniu účastníkov dopravnej nehody DN nedošlo a vozidlá nezotrvali v pôvodnom postavení pred DN (II časť zápisnice).

1.6 Podľa zistení krajského súdu sa žalobca ďalej vyjadril (v zázname o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona o priestupkoch č.p.: KRPZ-P-BA-KDI4-2014 zo dňa 23.06.2014) tak, že v uvedený deň a čas na mieste jazdil s osobným motorovým vozidlom s EČ: X. po pripájacej vetve z Ivánskej cesty NC Ikea na diaľnicu D1 smerom do centra mesta v Bratislave, počas jazdy sa tvorila kolóna vozidiel v pravom jazdnom pruhu, ktorá stála. Žalobca sa dostal až na koniec pripájacieho jazdného pruhu, aby sa zaradil do pravého priebežného pruhu diaľnice smerom do Bratislavy, v mieste z prerušovanej čiary medzi pravým jazdným pruhom a pripájacím jazdným pruhom dával znamenie o zmene smeru jazdy vľavo a snažil sa dostať do pravého jazdného pruhu, pričom v tomto momente v pravom jazdnom pruhu asi 5 metrov za jeho úrovňou jazdilo v kolóne vozidiel nákladné motorové vozidlo Scania EČ: X. bielej farby. Vodič motorového vozidla sa počas úkonu pripájania pomaly približoval vľavo a podľa jeho vyjadrenia už bol väčšou časťou vozidla, ktoré viedol zaradený už v pravom priebežnom jazdnom pruhu diaľničného úseku. Vtedy vozidlo Scania EČ: X. do neho narazilo a to tak, že mu poškodilo ľavý zadný blatník vozidla, ktoré viedol, pričom toto poškodenie bolo spôsobené pravými schodíkmi uvedeného nákladného ťahača. Po náraze žalobca nezastavil na mieste a vzhľadom k tomu, že sa cítil ako

poškodený v tejto udalosti, pokračoval ďalej v jazde po diaľnici a zastavil až pri najbližšej hliadke polície cca pol kilometra od miesta udalosti. Zároveň prehlásil, že si je vedomý toho, že sa „tlačí“ do priebežného jazdného pruhu a nechcel ostať stát v pripájacom jazdnom pruhu, nakoľko za ním jazdili už ďalšie motorové vozidlá, ktoré sa tiež chceli zaradiť. Výšku škody spôsobenú dopravnou nehodou na vozidle, ktoré viedol nevedel odhadnúť a náhradu škody si preto bude uplatňovať cestou havarijného poistenia u príslušnej poisťovni.

1.7 Krajský súd poukázal na vyjadrenie vodiča nákladného motorového vozidla Scania EČ: X. s pripojeným návesom EČ: X. K. I., ktorý uviedol, že počas jazdy si všimol na konci pripájacieho jazdného pruhu z Ivánskej cesty z nákupného centra Ikea osobné motorové vozidlo Škoda Octavia EČ: X., ktoré sa chcelo zaradiť do pravého jazdného pruhu, nakoľko jeho vodič sa k nemu pomaly približoval, pričom vôbec nedával znamenie o zmene smeru jazdy a potom zastavilo na konci pripájacieho jazdného pruhu, čo si všimol v pravom spätnom zrkadle. Následne s vozidlom pohol ďalej smerom po D1 a bol pred nárazom medzi vozidlami, čo bolo už za koncom pripájacieho jazdného pruhu, kedy mu spolujazdec Miroslav Nagy povedal, že osobné motorové vozidlo sa „tlačí“ do jeho auta z boku. Následne vodič I. vystúpil z auta a upozornil vodiča Octávie, že spôsobil dopravnú nehodu tým, že mu nedal prednosť v jazde a zároveň mu povedal, že ide oznámiť túto skutočnosť polícii. Vodič Octávie uviedol, že si nie je vedomý zavinenia udalosti a následne sa začal preradovať do ľavého jazdného pruhu a pokračoval v jazde po D1 smerom do centra. Vodič nákladného motorového vozidla K. následne zastavil po pol kilometri, kde uvidel hliadku polície a nahlásil túto udalosť. Neskôr si všimol, že i druhý účastník na vozidle Octávia zastavil, tiež pri tejto hliadke polície. Výšku škody spôsobenú DN na vozidle, ktoré viedol odhadoval na sumu cca 1.000,- € s tým, že náhradu si bude uplatňovať cestou povinného zmluvného poistenia účastníka, ktorý nehodu zaviniel. Popis vzniku DN korešponduje aj so záznamom s vysvetlením podaným do záznamu dňa 23.06.2014 spolujazdcom T. B..

1.8 Krajský súd ďalej uviedol, že prevereními dopravnej situácie neboli zistené na kamerových záznamoch v deň dopravnej nehody žiadne bližšie skutočnosti, ktoré by pomohli vyšetrovanú DN objasniť, nakoľko v čase DN nebol tento úsek diaľnice monitorovaný. Predmetný priestupok bol prejednaný ústne dňa 02.09.2014 v neprítomnosti žalobcu ako obvineného, ktorý napriek riadnemu vykázaniu doručenia predvolania na pojednávanie (08.08.2014) sa nezúčastnil. Zo zápisnice z ústneho pojednávania priestupku v neprítomnosti obvineného č. ORP-P-622/BAIV-ODI-2014 zo dňa 02.09.2014 vyplýva rovnaká kvalifikácia skutku - priestupku ako je uvedená v prvostupňovom rozhodnutí čo do miesta, času a spôsobu spáchania priestupku. Za uvedené bola podľa § 22 ods. 2 písm. a/ zákona uložená žalobcovi pokuta vo výške 320,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov a zároveň povinnosť zaplatiť trovy konania vo výške 16,- €, všetko do 15 dní po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

1.9 Krajský súd sa stotožnil s názorom konajúcich správnych orgánov, že sa jednalo o škodovú udalosť, ktorú síce orgány policajného zboru primárne neobjasňujú, avšak vzhľadom na protiprávnosť konania, ktorého sa žalobca následne dopustil a čo mal osvedčené tak záznamom o podaní vysvetlenia žalobcom i jeho spolujazdkyňou O. T., aj záznamom z dopravnej nehody zo dňa 23.06.2014, čas 11:17 hod. a to, že došlo k nesplneniu povinnosti uvedenej v § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke, čo administratívny spis nesporne osvedčuje, že žalobca ako účastník tejto škodovej udalosti, pri ktorej došlo ku kolízii jeho osobného motorového vozidla s predmetným nákladným motorovým vozidlom uvedenú povinnosť (bezodkladne účastníkovi škodovej udalosti bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky alebo urobiť vhodné opatrenie, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky) si nesplnil, keď ako sám prehlásil a rovnako jeho spolujazdkyňa O. T., z miesta škodovej udalosti odišiel, keď k poistnej udalosti došlo tak, že žalobca pri zaradovaní z pripájacieho pruhu do priebežného pruhu nedal prednosť v jazde vodičovi idúcemu v priebežnom pruhu, t.j. vodičovi nákladného motorového vozidla Škoda Octavia.

1.10 Krajský súd sa stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku ako aj s výškou uloženej sankcie. Krajský

súd mal za to, že správny orgán výšku uloženej pokuty, ako aj zákazu činnosti viesť motorové vozidlo, uložil v rámci zákonného limitu s ohľadom na všetky okolnosti, výška uloženej pokuty ako aj zákaz činnosti bola teda uložená primerane.

1.11 Krajský súd ďalej skonštatoval, že v postupe správneho orgánu nevzhliadol žiadne také pochybenia, ktoré by mali privodzovať nezákonnosť postupu zo strany správneho orgánu. Skutkový stav vo veci bol riadne zistený a postačujúci a z toho je vyvodený vecne správny záver. Správne rozhodnutie vychádzalo z obsahu administratívneho spisu a tak záver správneho orgánu o vine ako aj treste bol dostatočne konkrétne čo do miesta, času, spôsobu a okolnosti priestupku vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia konkretizovaný v zmysle zákonných požiadaviek tak, aby tento bol nezameniteľný so žiadnym iným. Krajský súd sa preto s napadnutým rozhodnutím tak žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa stotožnil a žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi v konaní neúspešnému súd náhradu trov konania nepriznal.

2.

2.1 Vo včas podanom odvolaní žalobca uviedol, že udalosť za ktorú bol uznaný vinným t.j. z priestupku úteku z miesta dopravnej nehody, nebola ani škodovou udalosťou, ani dopravnou nehodou. Dôkazmi o tomto disponovali žalovaný aj prvostupňový orgán a keďže s nimi sa žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia, načo poukázal aj v samotnom odvolaní, dostatočne nevysporiadal, napadnuté rozhodnutie považuje na nepreskúmateľné a arbitrárne.

2.2 Žalobca je presvedčený, že žalovaný aj prvostupňový orgán sa dopustili porušenia zásady materiálnej rovnosti a rozhodli v rozpore so zákonom a Ústavou SR, nezaoberali sa aplikáciou ust. § 2 zákona o priestupkoch, na základe ktorej došlo k tomu, že konanie žalobcu nebolo priestupkom.

2.3 Z postupu orgánu policajného zboru a vyhodnotenia situácie plynú ďalšie nezrovnalosti (skutkové vyhodnotenie prípadu). Došlo k pochybeniu zo strany vyšetrovateľov, keď títo sa nevenovali objasneniu skutočnosti, že bol to vodič kamiónu, ktorý úmyselne narazil do žalobcu, pričom žalobca si nie je vedomý viny z nedania prednosti v jazde. V spojitosti s týmto poukazuje na svoj opis skutkového stavu tak, ako ho uviedol v odvolaní, na ktoré odkazuje aj v žalobe, rovnako priebeh skutkového stavu opísal aj príslušníkovi policajného zboru, ktorému podával objasnenie po udalosti. Prvostupňový súd sa však vo svojom odôvodnení nijako nevysporiadal s argumentáciou žalobcu, a ani s predloženými dôkazmi, ktoré boli v administratívnom spise, a ktoré jednoznačne preukazovali, že sa žalobca nemohol dopustiť úteku z miesta dopravnej nehody.

2.4 Podľa žalobcu správne orgány nesprávne vyhodnotili skutkový stav (vrátane nezrovnalosti vo výpovediach) a úplne ignorovali dôkazy ktorými disponovali a ktoré boli vyhotovené samotnými správnymi orgánmi. Žalobca tvrdí, že policajné orgány nevyužili ďalšie dôkazy, najmä posúdenie snímok oboch vozidiel, pri ktorých žalobca zistil, že ku škode na žiadnom z oboch vozidiel nedošlo a v dôsledku popisovanej kolízie a ani dôjsť nemohlo. Teda predmetná kolízia nebola škodovou udalosťou tak, ako to predstavuje alebo definuje ust. § 64 zákona o cestnej premávke. Z ust. § 64 nesporne vyplýva, že pokiaľ nedôjde k vzniku škody v priamej súvislosti s premávkou vozidla (alternatívne k naplneniu hypotéz ust. § 64 ods. 1), nemôže byť takáto udalosť cestnej premávky posudzovaná ako škodová udalosť a teda ani ako dopravná nehoda.)

2.5 Kolízia, ku ktorej došlo medzi osobným motorovým vozidlom žalobcu a kamiónom objektívne nebola škodovou udalosťou a nemohla byť ani dopravnou nehodou, nemohol teda z miesta dopravnej nehody utiecť a nemohol sa tak dopustiť priestupku úteku z miesta DN, trest v podobe pokuty 320,- € a zákaz viesť motorové vozidlo na 1 rok za skutok, ktorého sa objektívne nemohol dopustiť, je preto nezákonný.

2.6 Policajný zbor zdokumentoval len drobné poškodenia, ktoré bolo badať na oboch vozidlách. Z týchto fotografií je zrejmé, že tieto drobné poškodenia na oboch vozidlách museli vzniknúť v dôsledku iných udalostí a už v skoršom čase, t. j. nemohli vzniknúť v dôsledku vzájomnej kolízie s kamiónom (k

podrobnostiam odkazuje na s. 3 - 5 žaloby). Podľa názoru žalobcu je zistenie skutkového stavu, z akého vychádzajú obe napadnuté rozhodnutia a následne právne posúdenie, v jednoznačnom rozpore s obsahom spisov, ktoré mali tieto orgány k dispozícii v čase rozhodovania. Preto je aj právna úvaha prvostupňového správneho orgánu, tiež aj názor žalovaného, o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupku a následným potrestaním tak ako je uvedené vo výrokovvej časti prvostupňového rozhodnutia, vecne nesprávne.

2.7 Žalobou napadnutými rozhodnutiami správnych orgánov došlo k porušeniu zásady materiálnej rovnosti, keď správne orgány ignorujúc základy elementárnej logiky, úplne za rovnakú skutkovú udalosť vyhodnotili voči dvom na tejto udalosti zúčastneným subjektom úplne opačným spôsobom (žalobca tu odkazuje na s. 6 žaloby). Zároveň žalobca tvrdí, že sa nedopustil ani priestupku nedania prednosti v jazde, keď vodič kamiónu úmyselne narazil do jeho vozidla, tým, že pridal plyn, keď už bol časťou vozidla zaradený v jazdnom pruhu, pričom sám tvrdí, že uvedenú nevinu v prípade tohto priestupku môže preukázať len ťažko a dovoľáva sa dôkazu - kamerového záznamu daného diaľničného úseku, ktorý je monitorovaný, vyjadril znepokojenie, že správne orgány nevedeli alebo skôr odmietli predložiť kamerový záznam danej udalosti, tvrdiac, že permanentne monitorovaný diaľničný úsek nebol v čase dopravnej špičky monitorovaný (opäť odkazuje na s. 7 - 8 žaloby).

2.8 Krajský súd sa podľa názoru žalobcu týmito námietkami vôbec nezaoberal, čím sa mal podľa žalobcu dopustiť arbitrárnosti a minul sa požiadavke náležitého odôvodnenia. Krajský súd bez snahy hľadať právo alebo vec posúdiť iba bez ďalšieho prisvedčil nezákonnému postupu žalovaného tým, že rekapituloval závery žalovaného uvedené v správnom konaní. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, arbitrárny a nepreskúmateľný.

2.9 Z vyššie uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutia správnych orgánov zrušuje a vec vracia I. stupňovému správne orgánu na ďalšie konanie, pričom žalobca má právo na náhradu trov konania vrátane odvolacieho konania v ich plnej výške alebo alternatívne návrh 1., aby odvolací súd zrušil uznesením napadnutý rozsudok ako arbitrárny a nepreskúmateľný a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo alternatíva 2 vzhľadom na rad ďalších väd, ktoré zakladajú jeho zmenu, žalobca žiada, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok podľa § 220 O.s.p.

3.

3.1 Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Bratislave dňa 10.03.2015 uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, t.j. rozsudkom v tejto veci zo dňa 01.12.2015, ktorým zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 22.10.2014, č. p.: KRPZ-BA-KDI21-164/2014-P. K obsahu podaného odvolania a opakovaným tvrdeniam, resp. námietkam žalobcu zastáva nemenné stanovisko a zároveň trvá na všetkých skutočnostiach uvedených vo svojich doterajších vyjadreniach v danej veci.

3.2 Žalovaný naďalej zastáva názor, že priestupok spáchaný žalobcom (spočívajúci v tom, že žalobca ako účastník cestnej premávke nerešpektoval pokyn policajta) ako aj konanie, ktoré jeho spáchaniu predchádzalo, bolo dostatočným spôsobom zistené a preukázané dôkaznými prostriedkami, ktoré na tento účel zákon pripúšťa. Žalobca si nesplnil povinnosti účastníka DN a to tým, že nezotrval na mieste DN až do príchodu policajta, napriek tomu, že jeho nezotrvanie na miestne DN nesúviselo s poskytnutím alebo privolaním pomoci, alebo s ohlásením DN. Túto skutočnosť potvrdil aj on sám v zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 23.06.2014, v ktorom uviedol, že po náraze nezastavil na mieste a vzhľadom k tomu, že sa cítil ako poškodený v tejto udalosti, pokračoval ďalej v jazde a zastavil až pri najbližšej policajnej hliadke, čo potvrdzuje aj jeho spolujazdkyňa O. T., ktorá do záznamu uviedla, že kolega otvoril okno a začal komunikovať s vodičom nákladného vozidla, ktoré jazdilo za nimi. Vodič nákladného vozidla vystúpil a prišiel za nimi k ich vozidlu, kde niečo arogantne rozprával jej kolegovi. Nakoľko si kolega nebol vedomý spôsobenia DN, pokračovali ďalej v jazde.

3.4 Žalovaný má za to, že dôkazy, ktoré tvoria súčasť spisového materiálu, jednoznačne potvrdzujú, že príčinou vzniku DN bolo nedanie prednosti v jazde pri zaraďovaní z pripájacieho pruhu do priebežného pruhu vodičovi idúcemu v priebežnom pruhu, zo strany žalobcu, ktorý viedol motorové vozidlo zn. Škoda Octavia EČ: X., následkom čoho došlo k zrážke s nákladným motorovým vozidlom zn. Scania R440 EČ: X.. Miesto DN bolo riadne zdokumentované povereným policajtom Diaľničného oddelenia Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave. Bol ním vyhotovený záznam DN, zápisnica o obhliadke miesta DN, fotodokumentácia, náčrtok a následne aj plánik miesta DN.

3.5 S poukazom na uvedené, žalovaný žiada, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol a predmetný rozsudok potvrdil.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

4.2 Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

4.3 Podľa § 247 ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

4.4 Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

4.5 V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postup, sa postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.)

4.6 Predpokladom postupu súdu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je, aby pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods. 2 O.s.p.)

4.7 Podľa § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

opravný prostriedok nie je prípustný.

4.8 Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

4.9 Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.10 Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.11 Podľa § 10 ods. 8 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), ak je na zaradovanie do priebežného jazdného pruhu zriadený pripájací pruh, je vodič povinný pred zaradením sa do priebežného jazdného pruhu použiť tento pruh. Vodič pri zaradovaní z pripájacieho pruhu do priebežného pruhu je povinný dať prednosť v jazde vodičovi idúcemu v priebežnom pruhu.

4.12 Podľa § 66 ods. 2 písm. d/ zákona o cestnej premávke, účastník dopravnej nehody je povinný zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.

4.13 Podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/ zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten,
b/ kto ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody,
g/ poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

4.14 Podľa §§ 64 až 66 zákona o cestnej premávke, dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s preávkou vozidla a pri ktorej

- a) sa usmrť alebo zraní osoba,
- b) sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie,
- c) uniknú nebezpečné veci 24) alebo
- d) na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenapolnašobok väčšej škody podľa Trestného zákona. 31)

Za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak

- a) nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6,
- b) je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo sa odmietol podrobiť vyšetrovaniu na zistenie ich požitia alebo c) sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

Ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s preávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Take to udalosti sú škodovou udalosťou.

Účastník škodovej udalosti je osoba, ktorá sa priamo aktívne alebo pasívne zúčastnila na škodovej udalosti.

4.15 Účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inejmu účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a vyplniť s ňou a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu.

4.16 Podľa § 137 ods. 2 písm. c/ zákona o cestnej premávke, porušenie pravidiel cestnej premávky za vážnym spôsobom je takež porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

4.17 Podľa § 22 ods. 2 písm. a/ zákona o priestupkoch za priestupok podľa písm. a/ až c/ sa uloží pokuta od 300,- € do 1.300,- € a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

4.18 Podľa § 51 zákona o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania priestupku, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní. Týmto všeobecným predpisom je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „SP“).

4.19 Podľa § 77 zákona o priestupkoch účinného v čase spáchania priestupku výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3), o započítaní času do času zákazu činnosti (§ 14 ods. 2), o uložení ochranného opatrenia (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 ods. 2) a o trovách konania (§ 79 ods. 1).

4.20 Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

4.21 Podľa § 47 ods. 1, 2 a 3 správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

4.18 Z obsahu odvolania žalobcu je zrejmé, že okrem iného sa odvolával aj na preskúmanie priloženej fotodokumentácie, ktorá bola vyhotovená dňa 23.06.2014 počas objasňovania DN príslušníkom policajného zboru. Vzhľadom na skutočnosť, že sa správne orgány oboch stupňov takýmto dôkazovým materiálom nezaoberali, rovnako ako ani prvostupňový súd, považuje rozhodnutie krajského súdu vo veci samej ako arbitrárne a nepreskúmateľné.

4.18 Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec

podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

4.19 Európsky súd pre ľudské práva ale zároveň tiež pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci. Aj podľa judikatúry Ústavného súdu SR odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo na spravodlivé súdne konanie

4.20 Odvolací súd z predloženého administratívneho a súdneho spisu zistil, že rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov, ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa sú logické, vychádzajú z dostatočne zisteného skutkového stavu a sú v súlade so zákonom. Zo záznamu z dopravnej nehody vyplýva, (ktorý bol spísaný dňa 23.06.2014 v čase o 11:14 hod., č. p.: KRPZ-BA-KDI4-142/2014P, k číslu DU: 5100/14/69), že účastníci dopravnej nehody uviedli: „K dopravnej nehode došlo tak, že vodič A. jazdil s osobným motorovým vozidlom Škoda Octavia s evidenčným číslom X. po pripájajúcej vetve od Ivánskej cesty (nákupné centrum Ikea) na diaľnici D1 smerom do Bratislavy, pričom sa pri zaraďovaní do priebežného jazdného pruhu bočne zrazil s nákladným ťahačom Scania s EČ: X. s pripojeným návesom EČ: X., ktoré viedol vodič I.. Pri dopravnej nehode ku zraneniu osôb nedošlo, alkohol u vodičov dychovou skúškou nebol zistený. DN je v štádiu šetrenia!!!!“ Ako príčina vzniku DN je uvedená nesprávna jazda v jazdných pruhoch, nedanie prednosti v jazde vodičovi idúcemu v priebežnom pruhu pri zaraďovaní z pripájacieho pruhu. Porušený záujem § 10 ods. 8, § 137 ods. 1 zákona o cestnej premávke ako zodpovedný subjekt v bode 2 bol uvedený Marián Wallner. Uvedený záznam je potvrdený podpisom tak žalobcu ako aj jeho spolujazdkyňou O. T.. Záznam bol podpísaný i druhým účastníkom DN K. I., ktorý zároveň potvrdil, že bol upovedomený a uplatní si svoj nárok na náhradu škody na vozidle (poškodená pravá časť vozidla, schodíky ťahača vo výške 1.000,- €) v občianskoprávnom konaní priamo proti poisťovni. Zo zápisnice o obhliadke mesta dopravnej nehody, rovnako podpísanej účastníkmi DN, z bodu I nevyplýva taká skutočnosť, že by na mieste a v čase vzniku DN boli sťažené poveternostné podmienky, k dopravnej nehode došlo cez deň, viditeľnosť nebola znížená vplyvom poveternostných podmienok. U oboch účastníkov DN bola vykonaná skúška na alkohol s negatívnym výsledkom. K zraneniu účastníkov DN nedošlo a vozidlá nezotrvali v pôvodnom postavení pred DN (II. časť zápisnice).

4.21 Z odvolania podaného žalobcom voči rozhodnutiu krajského súdu je zrejmé, že tento sa domáha zrušenia alebo alternatívne zmeny rozhodnutia krajského súdu, vzhľadom na pochybnosti ohľadom vzniku škody, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že podľa jeho názoru nebol dôvod privolať políciu a zotrvať na mieste kolízie, keď k dopravnej nehode nedošlo (nakoľko nedošlo ani ku škodovej udalosti), pričom tieto skutočnosti si uvedomil až neskôr, v priebehu konania, keď uvidel fotodokumentáciu a nahliadol do spisu, ktorý si vyžiadal od žalovaného, pričom ešte zistil, že jeho výpoveď podaná pri objasňovaní DN v inkriminovaný deň, bola príslušníkom policajného zboru diaľničnej polície „totálne“ dezinterpretovaná v porovnaní s ním podaným opisom kolízie s kamiónom. Týmito nezrovnalosťami a dôkazmi sa správne orgány, ako ani krajský súd, vôbec nezaoberali.

4.22 Žalobca v odvolaní ďalej v podstate dôvodí, že správne orgány sa nezaoberali predloženou fotodokumentáciou, ani technickými parametrami vozidiel, príčinou a následkom akých skutočností mohli popísané škody na autách vzniknúť, pričom sa obmedzili len na konštatovanie, že sa im tieto námietky žalobcu javia ako špekulácie v snahe vyhnúť sa znášaniu následkov spôsobeného priestupkového konania. Následne ani krajský súd nepracoval s námietkami žalobcu, nepreveril ich, ale len opäť formálne skonštatoval správnosť rozhodnutí správnych orgánov.

4.23 K uvedeným námietkam podaným v odvolaní žalobcu, odvolací súd konštatuje, že krajský súd

postupoval vo veci vecne správne, keď sa zameril na tie dôvody, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie súdu, a tieto aj v zmysle zákona dostatočne jasne zdôvodnil. Pokiaľ ide o námietky ohľadom vzniku škody (a pochybnosti, ktoré sa vzhľadom na fotografie žalobca ako účastník dopravnej nehody snaží preukázať), odvolací súd dodáva, že v administratívnom správnom konaní je podstatným dôkazovým prvkom aj samotná zápisnica - záznam o dopravnej nehode, ktorý bol spísaný príslušnou policajnou hliadkou, a navyše záznam je podpísaný účastníkmi dopravnej nehody, vrátane žalobcu, a to bez výhrady. Táto jednoznačne preukazuje porušenia predpisov cestnej premávky, ako aj ďalšie skutočnosti, ktoré sú žalobcovi kladené za vinu. Z tohto dôvodu zmenu v tvrdení žalobcu o vzniku dopravnej nehody, vyhodnotil najvyšší súd ako účelovú.

4.24 Ak sa žalobca domnieval, že vinníkom dopravnej nehody je vodič kamiónu, alebo, že škoda na aute, ktorá bola zdokumentovaná vznikla skôr v dôsledku inej škodovej udalosti alebo dopravnej nehody, mal tieto skutočnosti uviesť vo svojej výpovedi. Rovnako je otáznava aj argumentácia ohľadom nedodržania povinnosti, ktoré vyplývajú účastníkom cestnej premávky z ustanovení § 66 zákona o cestnej premávke. Bez ohľadu na konanie vodiča kamiónu, samotný žalovaný mal dodržať povinnosti, ktoré sú na neho ako vodiča kladené zákonom. Nedôveryhodne vyznievajú jeho tvrdenia v tejto veci, pokiaľ sa sám, ako tvrdí, cítil byť poškodeným, prečo nepostupoval v zmysle zákona a nesplnil si bez ohľadu na konanie druhého účastníka DN svoje zákonné povinnosti.

4.25 Vzhľadom na skutočnosť, že sa žalobca priznal k tomu, že kolíziu spôsobil, a že z miesta DN odišiel, nemohol správny orgán a ani krajský súd postupovať inak, a to ani napriek nejasnostiam ohľadom škodovej udalosti a reálnej výšky škody (čo vyplýva z predloženej fotodokumentácie a argumentácie žalobcu), pričom tieto ani nie sú predmetom objasňovania správnym orgánom, a ani správnym súdom (môžu byť predmetom civilnoprávnej súdnej ochrany). Obdobne špekulatívne a pochybne vyznievajú aj tvrdenia v podanom odvolaní ohľadom spochybnenia miery zavinenia DN žalobcom, pri ktorých sám pripúšťa, že ich len ťažko preukáže. No, ani v takom prípade by nebolo ospravedlniteľné zo strany žalobcu spáchanie priestupku, ktorý mu je kladený za vinu, a teda, že z miesta DN odišiel.

4.26 Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa stotožnil s názorom krajského súdu, a po preskúmaní predložených spisových materiálov rozhodol tak, že v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojitosti s § 250ja ods. 3 rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/239/2014-50 zo dňa 1. decembra 2015 ako vecne správny potvrdil.

4.27 O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 250k O.s.p. v spojení s 224 ods. 1 a 2 O.s.p. tak, že účastníkom právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nebol úspešný a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nepatrí.

4.28 Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Odvolanie bolo v tomto prípade podané pred 1. júlom 2016, Najvyšší súd SR preto procesne postupoval podľa ustanovení O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.